**Torsdagen den 11 mars 2021**

P9_TA(2021)0089

# Förklaring om EU som en frihetszon för hbtqi-personer

**Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2021 om förklaringen om EU som en frihetszon för hbtqi-personer, (2021/2557(RSP))**

(2021/C 474/15)

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*),

— med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

— med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och Europadomstolens rättspraxis i relation till denna,

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,

— med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ([2]),

— med beaktande av rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ([4]),

— med beaktande av Europeiska unionens domstols rättspraxis,

— med beaktade av kommissionens meddelande av den 12 november 2020 *En jämlikhetsunion: hbtqi-jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0698),

— med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2019 om framtiden för handlingsplanen för hbti-personer (2019–2024) ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 december 2019 om allmän diskriminering och hatpropaganda som drabbar hbti-personer samt ”hbti-fria zoner” ([6]),

— med beaktande av EU:s riktlinjer för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer), som antogs av rådet 2013,

— med beaktande av resultaten från EU:s hbt-undersökning som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) lanserade 2019,

([1]) EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.
([2]) EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.
([3]) EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.
([4]) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.
([5]) EUT C 449, 23.12.2020, s. 146.
([6]) Antagna texter, P9_TA(2019)0101.

— med beaktande av sin resolution av den 17 september 2020 om förslaget till rådets beslut om fastslående av att det finns en klar risk för att Republiken Polen allvarligt åsidosätter rättsstatsprincipen ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 september 2018 om ett förslag med en begäran till rådet att enligt artikel 7.1 i fördraget om Europeiska unionen fastställa huruvida det finns en klar risk för att Ungern allvarligt åsidosätter unionens värden ([8]),

— med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation av den 31 mars 2010 till medlemsstaterna om åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet (CM/Rec(2010)5) , och av de normer som antagits av Europarådets parlamentariska församling,

— med beaktande av memorandumet av den 3 december 2020 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter om stigmatiseringen av hbti-personer i Polen,

— med beaktande av debatten i kommittén för aktuella frågor inom Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter och de därpå följande rapporterna *Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland* av den 27 januari 2021 och *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities* av den 10 februari 2021,

— med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Hbtqi-personers rättigheter är mänskliga rättigheter.

B. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet som fastställs i EU-fördragen och i stadgan, och den bör respekteras till fullo. Alla medlemsstater har i enlighet med internationell rätt och EU-fördragen åtagit sig att respektera, garantera, skydda och förverkliga grundläggande rättigheter. Kampen mot bristande jämlikhet inom EU är ett delat ansvar, som kräver gemensamma insatser och åtgärder på alla styrelsenivåer.

C. Alltsedan mars 2019 har fler än 100 regioner, vojvodskap och kommuner runt om i Polen antagit resolutioner där de förklarat sig själva fria från så kallad hbti-ideologi eller antagit ”regionala stadgor om familjens rättigheter”. I november 2020 antog den ungerska staden Nagykáta en resolution som förbjuder ”spridning och marknadsföring av hbtq-propaganda”. Dessa resolutioner innebär direkt och indirekt diskriminering av hbtqi-personer. I resolutionerna om hbt-fria zoner uttrycks avståndstagande från ”hbt-rörelsens ideologi” och de lokala självstyrelseorganen uppmanas avstå från allt som vore ägnat att fostra till tolerans mot hbtqi-personer, också genom att stoppa finansieringen av organisationer som vill arbeta för icke-diskriminering och jämlikhet. De ”regionala stadgorna om familjens rättigheter” har en väldigt snäv definition av begreppet familj, samtidigt som de uppmanar kommunerna att i all sin politik, alla sina initiativ och all sin finansiering skydda familjens rättigheter. Genom att rikta in sig enbart på detta slag av familjer uppmanar de regionala stadgorna indirekt till diskriminering av alla andra slags familjer, framför allt ensamstående föräldrar, samkönade par och regnbågsfamiljer, samt till att inget ekonomiskt stöd ska ges till projekt och intiativ som skyddar och främjar grundläggande rättigheter, ordnar med utbildning mot diskriminering eller på något annat sätt stöder jämlikhet och hbtqi-personer.

D. Polens ombudsman för mänskliga rättigheter har inlett nio klagomål mot vissa av de regioner, vojvodskap och kommuner som antagit resolutioner om att vara fria från ”hbt-ideologi”, vilket hittills lett till att författningsdomstolar förklarat fyra resolutioner såsom författningsstridiga. I januari 2021 drog den polska staden Nowa Dęba tillbaka den resolution där staden förklarade sig fri från så kallad hbt-ideologi, efter att ha förlorat sin ställning som avtalad vänort

([7]) Antagna texter, P9_TA(2020)0225.
([8]) EUT C 433, 23.12.2019, s. 66.

med den irländska staden Fermoy. Det polska vojvodskapet Sztum och den polska staden Tomaszów Mazowiecki drog i september respektive oktober 2020 tillbaka sina resolutioner där de antog regionala stadgor om familjens rättigheter.

E. Norge upphörde med att bevilja finansiering till polska regioner, vojvodskap och kommuner som antagit resolutioner där de förklarat sig själva fria från så kallad hbti-ideologi eller antagit ”regionala stadgor om familjens rättigheter”. Kommissionen har avslagit ansökningar om EU-medel från sitt vänortsprogram, vilka ingetts av polska städer som antagit resolutioner om hbti-fria zoner eller om familjens rättigheter. Alla EU-medel som förvaltas i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser under perioden 2021-2027 kräver respekt för principen om icke-diskriminering och för de grundläggande rättigheterna enligt fördraget, och detta omfattar också rättigheter till följd av sexuell läggning. Kommuner som fungerar som arbetsgivare måste rätta sig efter direktiv 2000/78/EG, med dess förbud mot diskriminering och trakasserier i arbetslivet på grund av sexuell läggning, vilket framgår av domen i mål C-507/18 Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI ([9]).

F. Tre icke-statliga organisationer ingav ett juridiskt klagomål till kommissionen, där de påtalade att ”regionala stadgor om familjens rättigheter” och resolutioner där regioner, vojvodskap och kommuner förklarar sig fria från så kallad hbti-ideologi leder till att hbtqi-personer diskrimineras, varför de bryter såväl mot direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling som mot stadgans artiklar 15 och 21 om frihet att välja yrke och arbete respektive om icke-diskriminering. Kommissionen har till dags dato varken bemött detta juridiska klagomål eller formellt erkänt att det brutits mot unionslagstiftningen.

G. Antagandet av resolutioner om att vara fri från så kallad hbt-ideologi eller av ”regionala stadgor om familjens rättigheter” infogar sig i ett bredare sammanhang av ökad diskriminering och flera angrepp på hbtqi-samfundet i Polen. Här ingår att olikheter i fråga om sexualitet, könsidentitet och könsuttryck betecknas som en farlig ideologi, att hatpropaganda från offentliga myndigheter, folkvalda ämbetsinnehavare – bland dem också landets nuvarande president – och regeringstrogna medier blivit allt vanligare och att hbtqi-aktivister frihetsberövats, Pride-parader utsatts för angrepp och förbjudits, liksom också program och åtgärder för ökat medvetande, även i skolorna, vartill kommer att det hållits demonstrationer mot hbt-personer. Hatpropaganda från offentliga myndigheter skapar legitimitet för klimatet av intolerans mot och diskriminering av hbtqi-personer och underblåser ytterligare detta klimat. Att utöva yttrandefriheten är alltid förenat med skyldigheter och ansvar, framför allt för offentliga myndigheter, politiker och opinionsledare. Dessa bör inte ta någon del i hatpropaganda eller uttalanden som stigmatiserar hbtqi-personer, utan bör med kraft ta avstånd från och motsätta sig sådana uttalanden och sådan stigmatisering, också om de kommer från privatpersoner.

H. Polska aktivister som motsätter sig resolutionerna om att vara fri från så kallad hbti-ideologi eller av ”regionala stadgor om familjens rättigheter” och som upplyser allmänheten om dessa utsätts för stämningar som metod att begränsa yttrandefriheten, på grund av det arbete de utför. De polska aktivister som markerar sitt avståndstagande från fientliga uttalanden mot hbtqi-personer och mot stadgor om familjens rättigheter har utan giltig orsak stämts inför rätta. Bland dem märks de som upprättat webbplatsen ”Atlas of Hate” och upphovsmännen till fotoprojektet ”hbt-fria zoner”. Stämningarna kommer från lokala självstyrelseorgan eller fundamentalistiska organisationer som gör anspråk på rundhänt ekonomisk ersättning. Likaså har de utsatts för en förtalskampanj där de brännmärks som lögnare för att de använder kreativa verktyg i förespråkandets intresse. Meningen med detta är klart och tydligt att det civila samhället ska skrämmas till tystnad. De polska myndigheterna är skyldiga att fullständigt skydda alla som hör till minoriteter, också hbtqi-personer, mot fientlighet och aggression och låta dem fritt utöva sin verksamhet. Kommissionen har inte lagstiftat mot stämningar som metod att begränsa yttrandefriheten, trots att detta vid flerfaldiga tillfällen påyrkats av parlamentet.

I. Två framställningar (nr 0448/2020 och nr 0354/2020) har ingetts till utskottet för framställningar. De handlar om ”hbti-fria zoner i Polen”. Dessa framställningar diskuterades i utskottet för framställningar den 26 januari 2021 och, till följd av att kommissionen inte besvarat dem på ett tillfredsställande sätt, kvarstår de som aktuella för att kommissionen ska kunna klarlägga situationen.

([9]) Domstolens dom av den 23 april 2020 i mål C-507/18, Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI, EU:C:2020:289.

J. Vid den andra undersökningen om situationen för hbtqi-personer, vilken utfördes av FRA i maj 2020, framgick att det skett en ökning av våldet i Polen mot personer som är eller upplevs vara hbtqi-personer och där framgick också att de hbtqi-personer i Polen som besvarat förfrågningen helt och hållet saknar förtroende för regeringens insatser mot diskriminering och våld, och den procentuella andelen för dem som sagt sig ha förtroende var lägst i hela unionen (endast 4 %), medan Polen uppvisade den största procentuella andelen för personer som säger sig undvika gå till vissa platser på grund av rädsla för angrepp, trakasserier eller hot (79 %). Detta visar på en klar överensstämmelse mellan å ena sidan myndigheter som ställer sig klart avogt till hbtqi-personer och å andra sidan diskriminering av och våld mot dessa personer.

K. Europaparlamentet har redan uppmanat medlemsstaterna att straffbelägga så kallad omvandlingsbehandling. I maj 2020 kom en rapport från FN:s oavhängiga expertgrupp för skydd mot våld och diskriminering utgående från sexuell läggning och könsidentitet och där uppmanades medlemsstaterna att förbjuda omvandlingsbehandling. Sådan behandling förekommer dock i minst 69 länder runt om i världen, också i Europeiska unionen, och det finns rapporter om att medicinering, psykoterapi och rituell rening använts vid omvandlingsbehandling i EU-medlemsstater ([10]). Hittills har omvandlingsbehandling förbjudits i bara två av Europeiska unionens medlemsstater, nämligen Malta och Tyskland.

L. Bakslaget mot hbtqi-personer ingår ofta i en mera brett upplagd försämring av situationen för demokratin, rättsstaten och de grundläggande rättigheterna. Europaparlamentet har i ett flertal resolutioner uttryckt stark oro för att det blivit sämre ställt med rättsstaten i Polen, framför allt för domstolsväsendets oberoende och skyddet av grundläggande rättigheter. Parlamentet har ännu inte fått något ordentligt svar på sitt initiativ om att det ska inrättas en EU-mekanism för demokrati, rättsstat och grundläggande rättigheter, som ska styras av ett interinstitutionellt avtal mellan parlamentet, kommissionen och rådet.

M. Parlamentet har uttryckt sin ståndpunkt i ett flertal resolutioner om situationen för rättsstaten, de grundläggande rättigheterna och demokratin i Polen, varvid parlamentet konstaterat att det råder ett systeminbyggt hot mot värdena i artikel 2 i EU-fördraget och att detta innebär en klar risk för ett allvarligt fördragsbrott. Rådet ordnade utfrågningar med de polska myndigheterna med stöd av artikel 7.1 i EU-fördraget för att bemöta hotet mot gemensamma europeiska värden i Polen, men de har inte gett några resultat. Inte nog med att situationen för rättsstaten och de grundläggande rättigheterna i Polen inte har åtgärdats, utan den har också allvarligt försämrats sedan förfarandet inleddes, och därtill kommer att det blivit allt värre ställt för de grundläggande rättigheterna, framför allt för hbtqi-personer och för kvinnor. Rådet bör säkerställa att man vid utfrågningarna enligt artikel 7.1 i EU-fördraget också tar upp utvecklingen på senaste tiden och bedömer risken för brott mot grundläggande rättigheter.

N. Kommissionens ordförande Ursula von der Leyen förklarade i sitt tal om tillståndet i unionen 2020 att ”hbtqi-fria zoner är omänskliga zoner. Och det finns ingen plats för sådant i vår union.”. Likaså förklarade kommissionens ordförande att hbtqi handlar om en persons identitet och inte om en ideologi ([11]). Kommissionen och rådet bör avhålla sig från en snäv tolkning av principen om rättsstaten. Kommissionen bör inte tveka att sätta in alla verktyg mot kränkningar av hbtqi-personers grundläggande rättigheter överallt i unionen. Bland dess verktyg märks rättsstatsramen, artikel 7 i EU-fördraget samt den nyligen antagna förordningen om skydd av unionens budget vid generella brister när det gäller rättsstatens principer i medlemsstaterna. Programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden kan bidra till att bygga upp ett samhälle som är fritt från diskriminering och mera jämlikt, genom att ställa penningmedel till förfogande för civilsamhällesorganisationer som arbetar för jämlikhet för hbtqi-personer.

O. Många medlemsstater har tidigare diskriminerat och förföljt hbtqi-personer genom diskriminerande lagar och politik. Tusentals hbtqi-personer greps, fängslades och dog i koncentrationsläger under andra världskriget. Hbtqi-personer i Polen diskrimineras systematiskt, men detta gäller också i hela resten av EU, i och med att man knappast eller inte alls gjort några framsteg med att minska den seglivade diskrimineringen av hbtqi-personer och trakasserierna mot dem. Offentlig diskriminering av hbtqi-personer samt hatpropaganda och hatbrott mot dem är fortfarande vitt utbredda över hela EU. Dessa angrepp utgör en kränkning av hbqti-personers grundläggande rättigheter, och myndigheternas

([10]) https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission
([11]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/SPEECH_20_1655

svar är alltför ofta otillräckliga. Hbtqi-personer i alla medlemsstater råkar fortfarande oftare ut för diskriminering inom alla områden av livet, också i arbetslivet och i skolans värld, och det är mycket vanligt med fysiska, känslomässiga och sexuella påhopp på dem, vilket leder till en oroväckande hög självmordsfrekvens bland unga hbtqi-personer ([12]), och i synnerhet bland unga transpersoner. Flera medlemsstater har uppdaterat sin lagstiftning för att bli mer inkluderande gentemot hbtqi-personer. Det finns dock flera luckor i lagstiftningen som kräver politisk vilja och engagemang från nationella lagstiftare för att verklig jämlikhet för hbtqi-personer ska säkerställas.

P. Transpersoner utsätts fortfarande för några av de värsta formerna av diskriminering, våld och förföljelse. Kommissionen offentliggjorde 2018 en studie *Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis*. Endast 13 av de 31 länder som undersöktes i studien har nationell lagstiftning, åtminstone i någon mån, som erbjuder skydd på grundval av könsidentitet och/eller könskaraktär.

Q. Under 2021 växte initiativ fram i sociala medier såsom #MeTooGay Movement för att fördöma sexuella övergrepp inom hbtqi-gruppen. Guillaume Tran Thanh, den student som tog initiativ till denna manifestation för yttrandefrihet, tog kort därefter sitt eget liv sedan han varit under alltför stor press i kölvattnet av hans avslöjanden på sociala medier. En sådan tragedi väcker frågor om bristerna i stödet till offer för sexuellt våld.

R. Många medlemsstater har inga sådana lagar mot diskriminering som följer åtminstone EU:s miniminormer för skydd av personer mot diskriminering, hatpropaganda och våld grundat på sexuell läggning, könsidentitet, könsuttryck och könskaraktär, och de har heller inte gjort något för att få bort denna lucka i lagstiftningen. Det horisontella direktivet mot diskriminering, som delvis skulle kunna avhjälpa denna brist på skydd inom andra områden än i arbetslivet, har legat blockerat i rådet i över tio år. I de fall där det finns rättsliga åtgärder mot diskriminering genomförs de i många medlemsstater inte i tillräcklig utsträckning. Kommissionen har för avsikt att bygga ut förteckningen över ”EU-brott” i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med hatbrott och hatpropaganda, också mot hbtqi-personer.

S. Diskriminering och våld från polisens sida mot hbtqi-personer är fortfarande ett problem inom EU. Utan lämplig utbildning finns det risk att polisen avskräcker hbtqi-personer från att anmäla våld och diskriminering de utsatts för. Detta är fortfarande ett stort hinder för verklig jämlikhet. Utbildningsprogram för brottsbekämpande myndigheter bidrar till att förebygga och bekämpa diskriminerande praxis och hatbrott. Hatpropaganda och brott mot hbtqi-personer bör utredas fullt ut, och motiv som fördomar och partiskhet beaktas, och när så är lämpligt bör förövarna lagföras på vederbörligt sätt.

T. Endast Malta, Portugal och vissa regioner i Spanien har förbjudit att intersexpersoner utsätts för medicinska ingrepp utan att ha samtyckt till dem. Många medlemsstater fortsätter att betrakta dessa personer som en i hög grad medicinsk och patologisk fråga.

U. Den rättsliga utvecklingen i Ungern har blivit ett allvarligt hinder för hbtqi-personers grundläggande rättigheter. I och med antagandet av artikel 33 i förslaget till omnibuslag T/9934 förvägras transpersoner och intersexpersoner i själva verket juridiskt könserkännande i Ungern, så att de blottställs för diskriminering och det inkräktas på deras rätt till integritet. I december 2020 antog Ungerns parlament författningsändringar med ytterligare inskränkningar av hbtqi-personers rättigheter. Där bortses också från att det finns transpersoner och ickebinära personer och dessa personer får sin rätt till familjeliv kringskuren. Likaså antogs en lag som kommer att leda till att par som inte är gifta fråntas sin adoptionsrätt.

V. I januari 2021 inledde Lettlands parlament en undersökning av ett tillägg till landets statsförfattning där man försökte inskränka utvidgningen av begreppet familj, såsom det angavs i utslaget från författningsdomstolen där denna erkände att arbetsrätten gällde för olika familjemodeller och lagstiftaren ålades att säkerställa stöd till och skydd för samkönade par.

---

([12]) *A long way to go for LGBTI equality*, FRA, 2020, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf; 2020 *Rainbow Europe report*, ILGA-Europe, https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2019

W. I juni 2020 antog den rumänska senaten ett lagförslag med förbud mot offentlig verksamhet som innebär att frågan om könsidentitetsteori behandlas i utbildningssammanhang. Rumäniens president vägrade utfärda lagen och begärde i stället en prövning av huruvida den var författningsenlig. Rumäniens författningsdomstol förklarade i december 2020 att lagen var oförenlig med statsförfattningen. Detta visar att det är ytterst viktigt att medlemsstaterna har effektiva kontroller och motvikter för rättsstat och demokrati för att hbtqi-personers rättigheter ska kunna skyddas.

X. Är man förälder i en medlemsstat, då är man det i alla medlemsstater. Det förekommer att barn med två föräldrar av samma kön får det svårt, eftersom det saknas lagstiftning om erkännande av födelseattester för barn med två föräldrar av samma kön. Europeiska unionens domstol kommer att lämna ett förhandsavgörande, efter en begäran av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) i mål C-490/20, i frågan om barn som har två lesbiska mammor och riskerar att bli statslösa till följd av denna lucka i lagstiftningen. I strategin om jämlikhet för hbtqi-personer talas det om ett lagstiftningsinitiativ för att få bort denna lucka i lagstiftningen och om en översyn av riktlinjerna från 2009 om fri rörlighet. Bäggedera planeras komma under 2022. Samkönade par upplever fortfarande svårigheter när de utövar sin rätt till fri rörlighet inom EU, men kommissionen har trots detta inte lagt fram några förslag med initiativ till lagstiftning om ömsesidigt erkännande av parrelationer.

Y. Kampen mot bristande jämlikhet inom EU är ett delat ansvar, som kräver gemensamma insatser och åtgärder på alla styrelsenivåer, och här har de lokala och regionala myndigheterna en viktig roll att spela. Ofta är det dessa myndigheter som ansvarar för att unionslagstiftningen genomförs, tillsammans med jämlikhet och mångfald. Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter har antagit en resolution där de lokala myndigheterna erinras om sitt ansvar för skyddet av hbtqi-personers rättigheter och uppmanat dem att utnämna en ”lokal sakkunnig för jämlikhet och mångfald” ([13]).

Z. Europeiska regionkommittén har, såsom företrädare för EU:s lokala och regionala myndigheter, uppmanats att vidta åtgärder –inom ramen för sina befogenheter – för att bemöta utvecklingen av zoner som är fria från så kallad hbt-ideologi.

AA. Hbtqi-personer överallt i Europeiska unionen bör få leva fritt och offentligt visa sin sexuella läggning, sin könsidentitet, sitt könsuttryck och sin könskaraktär, utan att behöva vara rädda för intolerans, diskriminering eller förföljelse på dessa grunder. Rätten till asyl garanteras i stadgan. I det gemensamma europeiska asylsystemet samt vid reformen av det måste det säkerställas att utsatta asylsökande, bland dem också hbtqi-personer, får ett lämpligt skydd.

AB. I stället för att ägna sig åt diskriminering av hbtqi-personer bör myndigheterna på alla styrelsenivåer överallt i Europeiska unionen skydda och främja jämlikhet och grundläggande rättigheter för alla, också hbtqi-personer, och fullständigt säkerställa deras rättigheter.

1. Europaparlamentet förklarar härmed EU som en frihetszon för hbtqi-personer.

2. Europaparlamentet fördömer alla former av våld mot eller diskriminering av personer på grund av deras kön eller sexuella läggning. Parlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag det uppenbart homofobiska mordet på David Polfliet i Belgien.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till medlemsstaternas regeringar och parlament, rådet, kommissionen, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

([13]) https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speec/1680a16129